

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:

Egy öt hasznos példát sem egyszeri megjelölésért 6 kr., 3-szori 5 kr., 10-szeri 4 kr. üzemelő. — Minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj üzemelő. A nyitási díj pedig 10 kr. A hirdelési díj előre üzemelő.

Előfizetési díj:
Postán vagy Pécsen házhoz küldve: egész évre 5 ft., félre 2 ft. 50 kr. negyed évre 1 ft. 25 kr.
Egyes szám 10 kr.
Megjelenik minden szombat.
Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvker. (Széchenyi-tér.)

SZERKESZTŐI IRODA:

Ó-pósta-utca 16-ik szám.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városház épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

KIADÓ HIVATAL:

János-utca 8-ik szám.

Ügyvédi értekezés.

Az ügyvédi s egyáltalán igazságügyi érdekek körüli néhány fontos kérdés megvitatása végett e hó végével országos ügyvédi kongresszus fog Budapesten megtartatni. A kongresszus létrejöttének kérdése soká vájadt, pro et contra kemény volt a harc csak akkor lett elhatározott, midőn a kormánykörök biztosítva lettek, hogy az igazságügyi politikai enunziációk szik mederre szorítottva politikai tüntetésre, vagy nagyobb, esetleg a kormány igazságügyi politikáját kompromittáló vitákra alig fognak kellő alkalmat és anyagot szolgáltatni, előmozdította még a kongresszus ügyét az országos kiállítás ténye.

A vidéki ügyvédek annak idején nagy érdeklődéssel fogadták a kongresszus eszméjét s azon központi bizottság, melyt hivatva volt az eszme népszerűvé tenni kipróbálni, nagyot íjelt, midőn az összes magyarországi ügyvédek alig 10—15 százalék hiányával jelentkeztek. És valljuk meg őszintén: e lelkesedésnek reális indoka a politikai tüntetés szükségességének érzete volt, mindenki hozzá akart járulni az ügyvédi állás körüli igazságügyi működés kárhözátadásának munkájához. Így jelentkezett Pécsről több mint negyven, a pécsi kamara területéről pedig a százhatodik ügyvéd.

A tömeges jelentkezés odafenn kellemtlenül hatott és ennek hatása alatt a választások előtt megtartatni szándékolt gyűlés a program körüli szakfaterjeszközmények ürügye alatt elodázottat, miglen a kiállítással összefüggésbe hoztatván, e hó végére tüntetett ki. De a kongresszus tüntetés-szerű jellegét végkép elveszítette, a program nagyon is vizenyősé vált s az általános igazságügyi állapotokra csak is a közvetlenség, szóbeliség és nyilvánosság behozatalát sürgető enunziáció bír aktuális értékkel. Így aztán az érdeklőség is hanyatott, a vidék jó részben távol maradt s ellehetünk készilve arra, hogy az ügyvédek e fontos kiválóan tekintélyes testületi gyűlése minden nagyobb jelentőségű hatás nélkül a sok különféle alkalmi gyűlések példája szerint nyomtalanul fog elhangzani, vagy az abban nyilvánuló erkölcsi erőt a kevés szám nem fogja parancsolóvá tenni, sőt a

közönséges panaszok és jajeszékélés még kellemetlen visszahatást is szüldend.

Mi valóban nem így képzeltük a kongresszust, mi azt véltük, hogy a politikai és társadalmi élet egyik fő-tényezője az ügyvédek testülete tömegesen, egy testté forrva, tekintélyének összes erejével, intelligenciájának óriási nyomásával egyrészt visszaköveteli a töle különböző állírügyek alatt elvett biztosítékokat, másrészt vétót mond a mindinkább elnyomorodó igazságügyi politika ellen.

E helyett a kongresszus tevékenysége oly kérdésekre szorítottatott, melyeknek kivitele részint lehetetlen, mint például az országos nyugdíj-egylet, részint messze idők ködében vész el mint a szóbeliség behozatala, avagy kivitethetetlen a törvényhozásnál, mint a teljes autonomia megadása!

Hogy az érdekeiért különben sem buzgulókodó, az összetartáshoz pedig éppen nem alkalmasok ügyvédi kar e program iránt nem lelkesedik, természetesen. Lelohadt az érdeklődés s a mi még van, az is a kiállítás által van szaturálva.

Pécsről alig számolhatunk 10 résztvevőre. A vasárnap megtartott előértekezleten 8 ügyvéd jelent meg, a vidékről meg épen csak egy. Mint értekezlet az előértekezlet behatóan tárgyalta a hivatalosan kitűzött programkérdéseket s megállapodott a követendő magatartásra vézve.

De itt eszünkbe jut az egyszerű gazda, ki külföldről drága pénzen hozatta a földet, hogy a talajt megjavítsa, mert annak racionális kezeléséhez nem értett. Ügyvédeknek megteszik-e kötelességeiket, mit oly kiváló testület létérdeke eléjük szab? megteszik-e otthon, a kamarai rendszer keretében? Sajnos, panaszokat hallunk, de az érdeklődés, az összetartás, a jogszolgáltatás terén szükséges imponáló erkölcsi erő hiányzik, vagy alig jó számításba. Ha az egzisztenciájában a bírói önkény vagy az igazságszolgáltatás terén felburjánzó hanyagság és visszaélés által sértett ügyvéd kényszerített jogai megvédésére, hivatkozhatik-e kartársainak támogatására? Ha a pereljárs lazasága miatt érdekeiben sértett ügyvéd a megtorlás útjára lép, számíthat az ügyvédi kar, mint testület, avagy csak egyesek segélyére is? Ha egyik-másik kedvező konjunkturák között

bizonyos előnyökhöz jut, igyekszik-e azokat társaival megosztani? Társadalmi uton előmozdítatik-e az összetartás, avagy történik-e csak kísérlet is a jogtéren felmerült nevezetesebb elvi vagy gyakorlati kérdések körüli eszmecserék általi művelődés céljából?

Megvan-e az erkölcsi bátorság szembezállni a felszegségekkel, erélyvel megküzdeni a zugrókatsággal, szigorral fellépni a bíróságok és hatóságok alantas közegeinél mindinkább lábra-kapó, minden önzertes embert melyen megbotránkosztató s az erkölcsi súlyedést nagyon is jellemző mellékeresetek és a hivatalos jogkörrel visszaélések ellenében?

Ily mulasztások mellett, ily léha magatartás után várhatunk-e országos összműködést?

Az ügyvédi karnak kettős feladata van, kettős az, de szorosan összefügg: saját tisztas érdekeit biztosítani és előmozdítani avagy ellenőrizni az igazságszolgáltatás követelményeit. Ma kétszerte súlyos a feladat. Állásunkat diskreditirozták, de ez végre is csak társadalmi kérdés, ellenben az igazságügyi jelen állása már nem csak a társadalmat érinti, hanem megdöbbsent mindenkit, kihat az államélet minden tényezőjére. Az ügyvédi kar elleni ellenszenv megboszuíta magát; az igazságszolgáltatás és törvénykezés erkölcsi tekintélye, az ügyvédség tekintélyének apadásával sokkal nagyobb csorbát szenvedett. Az ügyvédeknek hivatásuk visszahódítani a tért s teljes erővel részt venni a meglazult igazságügyi viszonyok újjarendezésének nagy munkájában. Ezt pedig csak akkor lehet elérni, ha minden egyes megteszi kötelességét.

Csodálkozunk tehát, hogy az előértekezlet nem ragadta meg az alkalmat az itteni viszonyok kellő felderítésére.

Junius.

Javaslat

a baranyamegyei tisztviselő, segéd-tisztviselő és kezelő hivatalnokok — ezek özvegyei és árvaí, úgy a szolgák nyugalmi ellátásához.

I. fejezet. A nyugalmi alap létesítése.
1. §. A nyugalmi alap tőkét képezi: az 1886. évtől kezdve a törvény és szabályrendelet értelmében a közgyűlés által 10 évre megszavazott és az évenkénti egyenes állami adó után számítandó egy százaléknyi (1%) megyei pótdó, mely tőkéjében fel nem használható.

Megakarja magát ölni.

— Elbeszélés angolból. —

— Jól megértettél, Jim? — szólt Belfort ur komorokához. Ma este csak Linn Richard urat, Nithsdale baronetet és Clifton urat fogadom el.

— Igen nagyságos ur!
— Ha más valakit bebocsátasz, elűzlek. Nyolcz óraker a théat ebben a tereben fogod felszolgálni.

— Igen nagyságos ur!
— Most pedig Jim, menj szobámba s a jobb felől álló szekrényből hozd el az aranyozott dobozt, továbbá 3. sz. vadász-fegyveremet s az iróasztal fölötti flügő képet s mindent tedd erre az asztalra s mihielyt az urak itt lesznek, keozogtass szobám ajtaján.

Jim meghajította magát a képviselőház tisztelteméltó tagja előtt, Belfort ur sívár tekintetét vetett a fali órára s aztán súlyos léptekkel ment háló szobájába.

Az ajtó kétzseresen elzárta, ő nagysága az ablakhoz lépett s azt megnyitva hosszasan lenézett a Themsére, mely a ház alját mosta.

Apály ideje volt és csak a zöldes, nyálkás tömeg ért föl a falig.

— Nem — nem, ez mégis csunya lenne — gentleman így nem válhat meg a világtól — dörmögé Belfort ur magában.

Visszalépett az ablaktól, a róza-fa asztalhoz ült, gondosan leemelte a terítőt, mely több tárgyat borított.

— Ezeket rendezni kell! — szólt s a különféle felírású leveleket és levegés-

Az alapítóke gyarapítására szolgálnak:
1. annak évenkénti kamatai;
2. a megyei tisztviselők esetleges bírság-pénzei;
3. netáni önkéntes adományok és hagyományok;

4. az 1849 előtti nyugdíj-alap, melynek eredeti célja szerint leendő esetleges visszazserzése és beolvastására nézve azonban még külön megállapodások lesznek eszközözendők;

5. az összes megyei tisztviselők, segéd-tisztviselők és kezelő hivatalnokok mindenkori fizeték utáni öt százaléknyi évi járuléki, mely a megyei főpénztárnok által havonkénti részletekben a fizetésből levonandó s a nyugalmi alapha bevételbe helyezendő;

6. a nyugalmi alap létesítése előtt 1867 óta eltöltött szolgálati évek pótló járuléka, mely a nyugalmi alap létesítésekor élvezett fizetés két (2) százalékban állapított meg, ha az illető 10 évig terjedhető szolgálatban husz (20) százalékban pedig, ha 10 éven felüli szolgálatban állott, e pótló járuléki egyszer mindenkorra fizetendő, és pedig: 36 havi részletekben a megyei főpénztárnok által az illetők fizetéseiből levonandók és a nyugalmi alap részére bevételbe helyezendő, az ezen járulékok lefizetése közben elhaltak régiebb szolgálati éveiben azonban beszámítatnak az özvegyek és árvaí javára, ha e járulékot ez okból teljesen be nem fizették is.

Az ekként befolyó összegek kamataiból lesznek a nyugalmi ellátások folyóvá teendő: a kamat jövedelemnek erre, valamint a netáni, de az évenkénti kamattjévedelem 1%-át meg nem haladható kezelési költségekre nem szükséges része a tőkéhez csatolandó. Az első berendezésnél azonban az igazgató választmány a szük-séghez képesti berendezést eszközölhet.

Az azon esetre, ha a nyugdíj-alap létesítése közben a netán felmerülő nyugalmi ellátások fedezésére elegendő kamat jövedelem nem volna, a hiány szükség szerint évenkénti pótdóval pótolhatik. Ekként létesített nyugalmi alaphoz hozzá járulni a vármegye egész tisztikara és kezelő személyzete köteles, és abból magát tisztesen senki sem vonhatja ki, sem a hozzá nem járulás céljából! senki a nyugalmi ellátásról előre le nem mondhat.

2. §. A nyugalmi alapha bármilyen emzimen időszakonként befolyó összegek azonnal gyűmlöcsözölög elhelyezendő, és pedig magyar földhitel intézeti papirokban.

3. §. A nyugalmi alap összes értékei a megyei házi pénztárnok a pénztári tiszt-ség által külön alapként az érvényben levő törvények és szabályzatok szerint kezelendők, s az évi számadatok is ezek szerint vizsgáltatnak, azaz a pénzügyi szakosztály vagy állandó választmány által tárgyaltnak, a közgyűlésnek beterjesztetnek és ebből a belügyminiszteriumnak bemutattnak.

II. fejezet. Igazgatás.

4. §. A nyugalmi ellátásra való igényeket az alább említendő választmány

javaslatának szüksegképeni meghallgatása után a közgyűlés bírálja meg s a folyóvá teendő összegeket is ugyanaz állapítja meg, a folyóvá tétel azonban a pénzkezelési szabályzatok értelmében a vonatkozó közgyűlési határozat közlésevel az alispán eszközöl, a ki mindezen összegeket is bevételbe utalja, melyek nem előirányozvák. A közgyűlés illeti meg tehát a nyugalmi ellátás minden kérdésében a döntő intézkedés és az alpnak fellgyelete, az alispán azon jogai és kötelességei mellett, melyek az 1870. évi 42. t. cz. és a belügyminiszterium ? sz. rendeletével kiadott pénzkezelési szabályzata szerint öt megilletik.

5. §. A közgyűlési határozatoknak e szabályrendelet értelmében leendő előkésztésére egy három évről három évre megbízandó igazgató választmány alakítottatik, mely a következő tagokból áll: Alispán — mint elnök — főjegyző, egyszersmind esetleges helyettes elnök, tisztí főjegyző, árvaszéki elnök, főszámvévo, főpénztárnok, a központi járás szolgabírája, a legtovább szolgáló segéd szolgabíró, s három évről három évre felváltva a közigazgatási kiadó és közigazgatási iktató, mint hivatalbéli tagok, a közgyűlés által választott 8 és a főispán által kinevezett 8 megyei bizottsági tagból. — Ezen igazgató választmány hatásköre a következők:

1. Nyugalmi ellátások iránti okadatolt javaslat tétel.

2. Az alap értékeinek saját hatáskörében is leendő ellenőrzése s az alap pénztárának az alispán s két nem tisztviselő tagja által való megvizsgálata, s valahányszor azt elrendelni jónak látja.

3. Az alap járulékaikak egyszer mindenkorra való, úgy évenkénti előírása.

4. Az alap értékeinek gyűmlöcsözölög elhelyezéséről intézkedés.

5. A nyugalmi alapha helyezés kérdéseiben felmerülő indítványok és javaslatok tétéle, valamint a közgyűlés által hozzá áttett kérdésekben véleményes jelentés.

6. Az alap állásáról s a nyugalmazási ügyről a közgyűléshez felévenkénti jelentés-tétel.

Ervényes határozat hozatala az elnökön kívül két hivatalbéli és négy nem hivatalbéli tag jelentése szükleges, a szavazatok egyenlő megoszlása esetén az elnök szavazata dönt.

6. §. A közgyűlés határozatait az 1870. évi 42. t. cz. 4. §-ban előírt 15 napi határidő alatt a belügyminiszteriumhoz felebebezhetik.

III. fejezet. Általános határozatok a tisztviselők, segéd-tisztviselők és kezelő hivatalnokok nyugalmi alapha helyezéséhez.

7. §. Az 1883. évi XV. t. cz. 16. §-a folytán 147. k. gy. illetölög 307. k. gy. sz. határozattal alkotott és a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszterium 1883. évi majus hó 28-án 31043. III. b. szám alatt kelt rendeletével jóváhagyott megyei szabályrendelet 3. §-ába. a említett s időközben törvény- vagy kormányhatósági rendeletekkel meg nem szüntetett vagy ezenül törvé-

— Szeretneméltó, mint mindig, kedves baronet — viszonzá, a szőlőnek hátat fordítva.

Tudja ön, hogy ez valódi fejedelmi lakás, vágott köze Clinton ur és hogy az egész Wight szigeten nem találhatunk szebbet és kényelmesebbet!

— Bizonyára — vette föl a szót Linn ur — egy támlásszékre ülve — a Themsé által nyújtott látvány is megbeszélhetetlen; ön minden kényelmetlenség nélkül láthat minden reghatt.

— Ha, ön elmondhatja, hogy igazán boldog! — kiáltott fel a három ur karban. Belfort ur arca kiborvórossá lett és zsebében titkon ökleit szorongatta.

— Igen le lennek önöknek kötelezve, ha ezt a tárgyat nem folytatnók — szólt szárazon.

— Ön komoly dolgokról akart velünk beszélni: miről van szó?

— Azonnal megudtjuk önök, előbb azonban theázunk. Beszélgetésünk nem tart sokáig, szivarok és a port-ba megrovídi s figyelmüket uraim, ébrentartandja.

A csöngetyű hívására megjelent Jim, palaezkokat és poharakat hozott.

— Elhozta a tárgyakat, úgy amint parancsoltam?

— A kandalló parkányán fekszenek, nagyságos uram! — viszonzá Jim, a korona-gyertyatartó utolsó viasz-gyertyáját meggyújtva.

— Jól van, nagyon jól, Jim, vedd ezt az erszényt, szolgálatoddal mindig meg voltam elégedve. Nyolcz nap múlva rokonomnál, mrs. Weemsnél mint fokomor-

TÁROZA.

Szivem regénye.

I.

Nem mondtam soha, hogy szeretlek, Titkon megőrizém híven, Nem fedezem fel mély sohajban, Nem tartam azt ki tompa jájban, Ha sírva sajtógt is szívem!

Érzem az igaz szerelemnek Hiú eszköz a szó, a jel Annak, ki érteni akarja, Magát az ajk bármint takarja, Oh mihamar árulja el!

De nem lobbant szemed egéből Egy biztató sugar felém És gondolám magamba: titkom Zárat jobb is sohsem kinyitnom, Hisz vidámságot sérténem!

Csak egyszer majd, hogy nem borultam Mindent, mindent bevallva rád, Midőn felzárva mély nyugalmam Így szóltál boldog, játsti hangon: Oh üdvözöljöm, mint arát.

II.

Kis lányka játszik ablakomnál S nagy kék szemével rám kacsint, Kérdőn, miért ülök szobámban S nem járok inkább künn vidáman A többi más példajákint —

Ki tudja, te bohó leányka, Egykor miattad is talán.

A szép tavaszom sem vidulva Ül majd magában elborulva Egy férfi rideg asztalán?!

III.

Ott álltam némán elmerengve, A mint mellettem elshogtál, Már férjed karjához simulva, Elhalványulva, majd kigyulva: Szebb a menyébbi angyaloknál!

Csodálva nézte, mind a társnő Bűszkén, szemérmes róza arczod S a férjnek fásult szemében, Melyről — hívek — eltűnt regen Az ifjú láng, felviharzott.

Ott álltam némán elmerengve, Nyomod követve öntudatlan: Érzém, elszólt legszébb álmom S bár fájt, hogy el kell válnom, Oly jól esett, hogy álmodhattam!

IV.

Boldogságod koszorójából Levélke sem hiányozék: Kebledek dús, kinyit rózsája, Mit férjed keze tűze rája, Nem volt csak külső csalfa ék.

De hogy a tánc sodró örvénye Téged is búkörébe vont, Üdvöd jele, a tiszta róza Lassan, lassan lebontakozva Lehullt s befedte a porond.

Odasiettem s visszanyitva Magamba forrón esküvőm, Ha nem lehettem már adója: Ki azt veszelében hűn megője S mocskotalan — ez leszek én.

Lenkei Henrik.

nyesen rendszeresítő, de mindenekégy meyei autonómia alapuló állású tisztviselők, segéd-tisztviselők és kezelő hivatalnokok, kik a vármegye közönsége által választva, vagy a megyei autonómia eddigi törvényes körén belül az arra jogosult főispán által kinevezve, állandó feladatok mellett rendszeresített állásokra alkalmaztak s illetőleg alkalmazottai fognak, az esetre, ha a szolgálat kötelezőtől megválnak, s az ezen szabályrendeletben előírt feltételek megvannak, állandó nyugalmi ellátásra vagy pedig egyszer mindenkorra adandó kielégítésre igényt tarthatnak, szintűgy hátrahagyott özvegyeik és árvaik is.

Szolgák a fejezetben meghatározandó kegyelmi ellátásban részesíthetők.

8. §. Rendszeresített állásokra ideiglenesen alkalmazottakkal vagy helyettesítettekkel, ezen minőségük csak akkor számítható be, ha az ideiglenes alkalmazásból vagy helyettesítésből véglegesen hasonló vagy magasabb állásba lépnek. Más esetekben az ideiglenes alkalmazás vagy helyettesítés számításba nem vehető.

9. §. Állandó ellátásnak tekintendő a nyugalmi díj, mely a tisztviselőt, segéd-tisztviselőt és kezelő hivatalnokot, továbbá az özvegyet megilleti, valamint a gyermekek nevelési járuléka.

Egyszer mindenkorra való részletetésnek tekintendő a végleges kielégítés és a halálzási negyed, másként temetkezési járuléka.

Ideiglenes ellátásnak tekintendő azon díj, mely az ideiglenes szolgálat képtelenség tartamára megállapított.

10. §. Sem maga, sem pedig özvegye vagy árva részére állandó ellátásra vagy egyszer mindenkorra való részletetésre igényt nem tarthat az a tisztviselő, segéd-tisztviselő vagy kezelő hivatalnok:

1. a ki állásáról önként lemond;
2. a ki állását önkényből elhagyja s arra felhívás daczára sem tér vissza;
3. a ki állami, más törvényhatósági, községi vagy országos közintézési szolgálatba lép;
4. a ki valamely büntető cselekményért hivatal-vesztésre ítéltetett;
5. a ki szolgálat kötelezőtől kötelező erejű fegyelmi határozat folytán büntetésekből elbocsátatik;
6. a ki oly cselekvény elkövetése miatt, mely a megyei szolgálatból való elbocsátást vonta volna maga után, megszűnik, vagy bármely más okból a bűnvádi vagy fegyelmi eljárást lehetetlenné teszi;

a 3, 4, 5 és 6. pontban felsorolt esetekben a már megszabott s folyóváltó tett állandó ellátás is azonnal beszüntetendő: ha az elbocsátás vagy bűnvádi utóni hivatal vesztés csak akkor válik törvényes erejűvé, mikor az özvegy vagy árva ellátása már elrendeltetett, ezek szerzett ebbéli joga épségben marad.

Az állásáról önként lemondottak, az általa befizetett járuléka vissza fizetendő, azonban kamatok nélkül, melyek az alap javára maradnak.

A köztisztviséssel meg nem fűző szolgálatba lépés, vagy hasonló foglalkozás lézése esetén a nyugalmi ellátás, az igazgató választmány javaslatára beszüntetendő.

11. §. Az állandó vagy ideiglenes nyugalmi ellátás alapját:

1. a beszámítható szolgálati idő tartama,
2. a szolgálatban utólagra bővített rendszeresítés összege képezi.
12. §. Beszámítható szolgálati időnek tekintik azon időt, melyet valaki az alkotmányos önkormányzat az 1867-ik ében történt visszaállítás folytán eszközölt tisztújítások óta az első hivatalos eskü letételétől ellátási igényének megállapításáig a ? §-ban megjelölt tisztségekben, vagy állomásokon rendszerint megszaktítás nélkül megyei szolgálatban eltöltött.
- Ha az első hivatalos eskü letételének

időpontja meg nem határozható, a beszámítható szolgálati idő kezdésének igazolására más megfelelő bizonyítékok is elfogadhatók. Az esetben, ha a megszaktitást a tisztújításkori, de az illetőnek önbizonyított kimaradása okozná, s az illető a megszaktított szolgálat után újra alkalmaztatná, a közgyűlés kivételesen a megszaktítás előtti időt is beszámíthatja, ha az illető előzőleg végleges kielégítésben nem részesült, szintűgy beszámítható az önként leköszönés és utólag újra megváltásottanak, vagy másként törvényesen alkalmazottaknak a leköszönés előtti szolgálati idő, ha az illető a leköszönéskor kivett járulékokat az alapba egyszerre visszafizeti.

13. §. A szolgálati idő folytonosságának számításánál:

1. az időközben történt nyugalmazás;
2. a szabadságon, vagy hadkötelezettségből időszaki fegyver- és hadgyakorlatokon töltött idő;
3. valamint a szolgálatnak oly félben hagyása, melyre a közgyűlés (alispán) beleegyezése, a nyugalmi ellátás igényének fenntartása és biztosítása mellett kieszközöltetett;

4. továbbá a hadjárásban eltöltött idő, és pedig, az egyszerű polgári idő számítás szerint, akár nyilvánították a hadjárásban eltöltött idők hadiévnek, akár nem, a szolgálat megszaktításánál nem tekinthetők.

14. §. A szolgálatban az igényre jogosultat megillető javadalmazás összegének megállapításánál egyédtől a rendes évi fizetés lesz számba vehető, minden egyéb bármikép nevezendő melék járulékok, mint lakbér, uti átalány, személyes pótlék, szabad lakás, földék használatá stb. számításán kívül hagyandók.

15. §. A nyugalmi ellátás mindig egész forintokban állapítandó meg, a fél forintig terjedő rész összegek elhagyandók, fél forintnál nagyobb rész összegek ellenben egész forintnak veendőik.

16. §. Az ellátásra jogosítottak ebbeli igényök érvényesítését jogszimoknek beálltával számítandó egy év alatt kötelesek kérelmezni. Egy éven túl az egyszer mindenkorai részletetésre való igényt egészen elenyészlik, az állandó ellátás pedig csak a kérelem beadását követő hónapól kezdve jár.

Beszámíthatatlan állapotban szenvedőknek, kik nem folyamodhatnak, a nyugalmi ellátás helyezés vagy kielégítés az alispán által is kezdeményezhető.

17. §. Az állandó ellátásnak élvezete helyezés köve ninesen, kiszolgáltatásuk azonban a jogszimok és a szabályszert feltételeknek változatlan fennállását igazoló bizonyításhoz van köve, mely rendszerint abból áll, hogy a jogosultnak életben léte lelkési, ilyenek hiányában hatósági, az állandó ellátás élvezetét kizáró, vagy megszüntető körülmények fenn nem forgása pedig szükség esetén lelkési vagy hatósági bizonyítványon igazolandó, a szerint, a mint ezen körülmények nem léte lelkési vagy hatósági, vagy együttes bizonyítás tárgyát képezik.

A netán külföldön tartózkodók fent említett bizonyítékai mindig az osztrák-magyar monarchia köveiségei vagy Konzulatusai által hitelesítendők.

(Folytatás következik.)

A magyarosodás ügye Mohácson

Megyénkben, valamint az egész országban, a magyarosodás ügye néhány évvel ezelőtt megindult s lassankint lendületet vett. Ezelő több-kevesebb intézkedés tetetett, melyeknek eredményét csak majd a jövő fogja megmutatni. De mint máskor is szokott lenni, nálunk nagyon sok intézkedés csak szalmutiz, mely egyszerre fellobban, nagy fényt vet, s annál hamarabb elalszik, úgy hogy még nyoma sem látszik. Valószínűleg ilyen lesz a most legújabb felkapott magyarosítás, köz-művelődési egyletek stb., melyek nagy

— Ezt jól teszi kedves Belfart ur! — kiáltott föl melegen a baronet.

— Így tehát számolhatok rá, hogy kérdésemet nyíltan fognak felelni.

— Szóljon ön, szóljon ön!

— Valóban boldog vagyok? — kérde Belfart ur, mely komolysággal, barátait kímélően szemlélve.

— Ah! — viszonozák egyhangulag a grogot ivók.

— S önök föltelezzik, hogy lady Belfart mély szerelmet érez irántam?

— Igen!

— Mindnyájan meg vannak győződve, hogy egészségem, vagyonom és tekintélyem mi kívánni valót sem hagyunk fön?

— Ezt merészen állíthatjuk, — kiálták kezükkel esküre fölemelve, mint három Horatius.

— Épen oly bátorozottan állíthatják, hogy ez a boldogság, mely lételemnek minden ablakán bemosolyg, mindig fog tartani?

— De — — — szolt suttogó hangon szir Richard.

— Az ember remélhet — — — dörmögé Clinton ur.

— Semmi de és hanem. Igent vagy nemet mondhatnak, biztosíthatnak-e arról, hogy mindig boldog leszek? Beesületükre mondhatják?

— Ez boldogság volna — kiáltott föl a baronet, poharát azt asztra helyezve.

— Az igaz — szolt helyeslőleg szir Richard — ön az élet változó eseteiben elvesztheti vagyontát.

áldozatokat fognak követelni, hogy eredményük annál kevesebb legyen, s hogy évvél is csak oly csinos kudarczót valljunk, akár csak a megboldogult csángó-üggyel, mely kormányunk télenessége miatt hazánkat pellengérré állította.

Sőt mitőbb, városunkban (t. i. Pésett) is megindult egy ilyenlé mozgalom, melynek kellő eredménye aligha lesz. Utinam! Nagy garral hirdették a dunántúli köz-művelődési egyesületet, s „Pées“ lapársunk ranaezeaként hirdette ennek elengedhetlen szükségességét. Csakhogy ebben bizony nagyon csalódik! Azonban most nem ezélnk a fentvezetett köz-művelődési egyelet hasznosságáról pro vagy contra vitakozni, hanem t. olvasóink figyelmét egy szemszédos városra, Mohácsra terelni, a mely város, pardon csak nagyközség, bár nagyon közel van hozánk, de az ottani dolgokat, illetve az ottani magyarosodás ügyét „Pées“ lapársunk észre nem veszi; pedig ha ezt tenné, nagyobb szolgálatot tenné a magyarosítás ügyének, mint a köz-művelődési egyelet díszérgetésével.

Rég hangoztatott elvünk, hogy a magyarosítás legfőbb tényezői az iskola és templom, főleg pedig az a hetedik nyághatalom, a sajtó; s csak ezek után jó a többi. Az iskola magyarosítja a gyermekeket, a templom a felnőtteket, a sajtó pedig kritikát gyakorol ezek felett, ellenőri őket, tanácsesal és intésse szolgál, vagy pedig kiméltelenül ostoroz. Sajnos, nekünk most ez utóbbit kellett választanunk; hogy ezélnk elerendjük-e, a következőknek fogják megmutatni.

De térjünk át tulajdonképeni tárgyunkra. Mohács már az anya-termeszt által gazdagon megalótt fekvésénél fogva is hivatalos arra, hogy népe jólétnek örvendjen, s lakosságának száma, s az egyéb körülmények (gőzhajózás, vasut) szereséses összetalálkozása folytán kultur-missiót is teljesítsen. Népe azonban ma is szegény, nemesak hogy kultur-missiót nem teljesíthet, sőt még önmagát sem műveli; az intéző körök pedig teljesen érzékelenek, hogy a kultúrát előmozdítsák, különösen pedig hogy magyarosítsanak; nemesak hogy előmenetel nem tapasztalhatunk, hanem épen retrograd irány észlelhető. A magyarosítás terén egyedül díszéretes kivételként emelhetjük ki dr. Serli úr önfeláldozó törekvését és erénytelen buzgalmat. Serli úr Mohácsra az ovoda-ügyélen áll, s már eddig is szép eredményeket tud felmutatni. Csak a tavaszban nyitott meg a sokazé gyermek-menhely, s örömmel konstatalhatjuk, hogy azok az apró sokazé gyermekek, kik nagy ritkán hallanak magyar szót, s annál kevésbbé tanítják őket a szülők, alig néhány hó alatt értelmesen gnyognak magyarul, sőt még bíltéseségüket is találják benne, ha szabad e kifejezéssel élünk.

E téren tehát örvendetes az irány, de kevésbbé örvendetes az iskola-ügy téren, s egészen elszomorító és sötét képet nyújt a templom. A belvárosban a legújabb schematizmus szerint van 944 tanköteles gyermek; tan-nyelv egyedül a magyar, a mi különben helyén van, daczára annak, hogy ezek között sokazé gyermekek is vannak; a külvárosban van 248, vagy kerekszám 250 tanköteles gyermek s tan-nyelv a magyar, német és horvát, pedig örömmel konstatalhatjuk, hogy Mohácsra a német elem teljesen beolvadt a magyarba, úgy hogy egyetlen egy családot sem találhatunk, melynek tagjai magyarul nem tudnának, s mégis azt tapasztaljuk, hogy a külvárosi elemi iskolában a német nyelv hivatalos. A német elem beolvadását egyedül fájunk szívós assimiláló képességének köszönhetjük, a nélkül, hogy valaki csak lépéseket tett volna is ez irányban; s fájdalom, azt tapasztaljuk, hogy ezt az illetékes helyen észre nem veszik, miért, miért nem? — Ne kutasunk. Az elemi közoktatásügy még mai nap is, a mi elég sajnos, az egyház kezében van; de ha már az monop-

— Ön nines vasból, az ördögbe is — vágott közbe Clinton ur — a bal után meghülhet vagy vadaszatnál. . .

— Önök még feledik, hogy hajamat elveszithetem — folytatta Belfart ur tres hangon. Lady Belfart egy napon bevalotta nekem, hogy épen ezek a buja nővést kékes feketé firtók képeztek az okok egyikét, melyeknél fogva kezét ajándékozta nekem. Ha most megkopaszodom, úgy mint Clinton ur, akkor tizenöt fokkal szalok le lady Belfart magas véleménye lajtorjáján — legalább testemre nézve. Ha most elvesztem vagyonomat — parókát kell viselnem vagy megbetegszem — minden este meg-szálunk teljesen boldog lenni!

— Ez igen logikus — veté közbe a baronet.

— No jó, becsületemre biztosítom önöket kedves barátim és derek szomszédaim, hogy nem élhetek azzal a gondolattal, hogy jő csillagom elhomályosodhatik. Érzem, hogy a legesekélyebb bosszúságot sem viselhetem el, a legesekélyebb baleset egészen ki-kihozna sodromból, a valódi szereséttlenség pedig megörjítene. Lételem mostanig lánecolatla volt az örököknek, boldogságnak és sikereknek, ez nem tarthat így tovább, ez a természet törvényei ellen volna. A változás borzasztó lesz, arról már most biztosíthatom önöket. A szereséttlenség megjő, meg kell jönnie, — ön azonban kitérek utjából.

— Ön megakarja magát ölni, Belfart! — kiáltott föl a báró, székéről felugorva.

— Boldogsággal akarok meghalni, szolt a házi gazda prófétai hangon.

— És tanácsuk meghallgatására hívott ön meg bennünket theára? — kérde Clinton ur.

— Nem, — viszonza Belfart ur, mert határozatom másíthatatlan, csak azt akarom önöknek bebizonyítani, hogy nem vagyok örült és hogy a spleennek semmi része sem lesz halálomban.

— Oh, én mindczt bizonyítani fogom, amit ön akar, — szolt jószívűleg a volt sebbész; ami azonban véleményemet illeti az ön által elkövetendő esekeményre nézve, azt engedje elhallgatnom!

— Nem, nem, szóljon ön először, Clinton ur.

— Szóljon ön, sürgeté a két másik ur most színtén.

— Valóban nem tehetem.

— De kérjük!

— No, ha épen meg kell lennie, bevallom, hogy teljesen felfogom tiszteletre méltó barátunk e határozását és méltánlom. Önzés az, monománia, minden, amit önök akarnak, de egyszersmind antik stocizmus is!

— Clinton ur, — szolt pedansul a baronet, ez az én nézetem is.

— Szereséses vagyok, hogy esatkozhatom önökhez, — mormogá szir Richard, barátjai előtt meghajtva magát.

Belfart a meglepetés s csodálkozás vegyületével szemlélte őket.

— Így tehát nem marad más hátra, kedves barátim, mint kérni önöket, hogy

lizálja is, legalább annyi áldozatot hozhatna a laza oltárára, hogy magyarosítsa; azonban mint más téren, úgy itt is, haladni semmi tekintetben nem akar, a kor követelményeit észre nem veszi; s bizony állíthatjuk, hogy Mohácsra mindenki tudja, miszerint ott német elem nines, csupán az a ki e téren a legilletékesebb volna, értven alatta főt. Rónay Sándor belvárosi esperes-plebános urat, ki egyszersmind egyház-kerületi tanfelügyelő, egyedül ő nem veszi észre és lépéseket a német tan-nyelv beszéltetése iránt annál kevésbbé tesz. Ugyanezen iskolában még a horvát is hivatalos tan-nyelv, pedig törvényhozásunk intenziozi szerint egyedül arra volna szabad szorítkozni a horvát nyelvet, hogy a gyermekek magyarul megtanuljanak beszélni, ha a szülők háznál meg nem tanultak volna. Az elemi közoktatás terén nem az a cél, hogy a gyermekek németül és horvátul tanuljanak, hanem igenis magyarul, s e mellett az említett két nyelv ne cél, hanem csak kiegészítő eszköz legyen.

Most pedig áttérünk a templomra. A fentebb említett egyház-megyei schematizmus szerint a szt.-kereszthelyi ezimzett kül-városi plebániához, melyet a szt.-Fereneciek adminisztrálnak, 2285 katolikus tartozik, s ezeknek körülbelül fele sokazé; nyelv a horvát, német és állítólag a magyar is. E plebániához tartozik a német-utca, hol az intelligencia legnagyobb része lakik, talán ezért is használ nyelv a német, pedig épen előbb hangsúlyoztuk, hogy Mohácsra német elem nines, s így látszik, hogy Kovacsics Marin zárdafőnök urnak kisebb gondja is nagyobb annál, mintsem evvel törődjék. A schematizmusban ott szerepel a magyar is, mintha ez is hivatalos egyházi nyelv volna, pedig legkevésbbé; ha csak azon egy esetet nem tekintjük, hogy évenként szt.-István napján*) az isteni tisztelet magyarul tartatik magyar hitzónoklattal. De ez csak egy eset.

A belvárosban van 6253 kat. lélek, egyházi nyelvtől használtatik a magyar, horvát és német. Itt találjuk azonban a legnagyobb anomáliát; ugyanis minden vasárnap és ünnepep reggel fél 8 kor horvát nyelvtől isteni tisztelet tartatik hitzónoklattal kapcsolatban, pedig ezen plebániához nagyon kevés sokazé tartozik, csupán egyik utca, hol tisztán sokazéok laknak, de ezek is a külvárosi plebániához vannak közelebb, s más nem is jön ezen isteni tiszteletre, mint a sokazé öreg anyókkák, kiknek egyéb dolguk sines, mint mind a három templomot összejárni, no meg traescsolni. Ugyanevak a belvárosi templomban minden vasárnap és ünnepep 9 órákor német nyelvtől istenitisztelet tartatik; ez az intelligencia miséje, nem azért, mintha németek volnaanak, hanem mivel a legalkalmasabb időben tartatik, s ekkor ninesenek sokazéok.

Ha most már veszzük, hogy Mohácsra summa-summárum 3000 sokazé van, ezeknek a kedvéért három templomban tartatik horvát nyelvtől isten-tisztelet, míg a 6000 katolikus kedvéért csak egyben, de még itt sem kizárólag; látszik, hogy mennyire szívtűkön viselik a magyarosodás ügyét főt. Rónay Sándor esperes és Kovacsics quar-dianus urak, épen azok, kiknek a magyarosítás élen kellene állniok!

Mint említettük, nemesak haladás nem tapasztalható, hanem inkább visszaesés; ugyanis a szt.-Ferenecieknél ezelőtt magyarul is tartottat isten-tisztelet, hanem mintegy 10 év óta tökéletesen megszüntetett, valószínűleg azért, mert keveset jövedelmezett.

Sajnosan konstataltuk, hogy Mohácsra a magyarosítás ügyében semmit sem tesznek, a kiknek a mozgalom élen kellene állniok, teljes apathiába slyedtek, a kor intő és hívó szavát figyelembe épen nem veszik, s most csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy fog-e akadni oly magyar lap,

*) A szt.-Fereneciek templomában.

mely e jámbor uraknak mosakodásait közzétegye, ha az eszmecsere nek még oly barátja is? Mi megtettük a magunk köflességét, mert ezzel tartozánk a haza szent ügyének, csak eredménye lenne!

Juvenalis

Az apatini dalárda főnnállásának 25 éves jubileuma.*)

F. hó 8., 9. és 10. napján szomszéd megyénk egy kiváló szép ünnepepnek volt színhelye; mely ünnepepéről, tekintve azon benső viszont, melyel városunk dalegyete viseltetik az apatini dalárda irányában másrészt pedig, mivel ily ünnepep igen ritkán fordul elő — lapunk is szivesen emlékezik meg.

Az ember életében is kiváló helyet foglal el a 25. év, mely a férfi első nagykoru évét jelöli; mennyivel inkább nevezetes ez egy egyesületnél, kivált a mai időben, midőn a lelkesedéssel megkezdett legszebb intézmények és eszmék kivitelesakhamar szalmatiz fellobbanásnak bizonyul be.

Az apatini dalárda a mellett, hogy a társadalom hathatós előmozdítója, nemzeti missiót is teljesít; mert a nagyrészt német községekben magyar dalaink által meghódítja a sziveket. Az egyelet történetéből jól esik konstatalnunk, hogy míg az első évben az ének előadások tisztán német nyelven tartattak, később feles számban, ma már csak egy harmad részben német s két harmad részben magyar. Lassuk most az ünnepep lefolyását.

I. nap.

Az első nap a vidéki vendégek fogadtatására és az ismerkedésre volt szentelve. A fogadtatást megnehezíté a hajónak nem rendes időben való jövele, úgy, hogy a felső hajó 5 órai késedelemmel érkezett meg, mely valamint az érkezé vendégeket bosszantá, úgy a rendezőbizottságot is kifárasztá. Eltekintve azonban ezen kellemetlenségét a fogadtatás sikerült. Megjelent két egyelet testület: a „szombori casinó-dalárda“ 25 taggal, a „hodosági dalegyelet 22 taggal, 3 egyelet képviselőileg (az újdíeki 5-, a pécsi 3- és a bajai 1-taggal). A zomboriak kecsin, a többiek hajón érkeztek. Azon vonalon, melyen a vendégek érkeztek, valamint az utvonalkat, úgy a házak is fel voltak lobbogva. Este pedig a dalárók tiszteletére a községekben igen sikerült kivilágítás történt, mit az ismerkedési estély követett. Az ismerkedési estély alatt meggyőződünk arról, hogy Bácsmegeyében a dal művelése jó kezében van, mert az egyes dalárdák előadásai a legszebb sikert arattak.

II. nap.

Reggel 7 órákor és d. e. 11 órákor összpróba volt; 10 órákor pedig ünnepepelyes hálaadó sz. mise tartott, melyen az apatini dalárda énekel. Délután 1 órákor kezdetét vette a díszbeéd, melyen körülbelül 300-an vettek részt. A díszbeéd alatt az apatini zene játszott s tudomást szerhezettünk arról, hogy a zene is kellő ápolásban részesül. Végül megereedtek a pohárköszöntések. Igen sikerült pohárköszöntést mondott Schmausz E. megyei alispán, mint a dalegyelet élnöke, ő felsége a király és királynékra, nemkülöben a megjelent dalárókra. Az apatini dalárdára a pécsi dalárda képviselője emelt poharat. Az országban létező dalegyleteket összehasonlította egy ültvényhez, mely különböző minőségű talajba s különböző időben ülttetett; továbbá összehasonlította egy nagy családdhoz, mely család gyermekei különböző testvéri szeretetet tanúsítanak egymás irányában. Ebből kifolyólag eseltelte a pécsi dalárda szereséses helyzetét s hivatását. Kiemelé, hogy minden időben

*) Lapunk mult számából térszúke, folytán kimaradt.

nemi emlékeket fogadjanak el tölem, szolt Belfart.

— Ime, Nithsdale baronet egy löfegyver, százötven lépésre hord; ha ismét krokodilus vére szomjuhoznek, esodákat fog vele művelhetni. Ha ön, szir Richard visszatér Indiába, ezt az uti készletet ajánlom, valódi universalis bazár. Ami önt illeti, kedves Clinton ur, fogadját egy a füstöltöt Van Ostendetől, legjobb munkáinak egyike. És most fogjunk utólagra kezét és váljunk el.

— Szereséses utat, — mormogá a baronet, szemét förlögtetve.

— Gondoljon olykor reánk, kedves Belfart, — sóhajtott szir Richard.

— Ha netán a löfegyver iránt viseltetnek előszeretettel, — suttogá Clinton ur; óvakodjék a megcsontatástól; helyezze a csövet jobb halántékára — ne nagyon közel — ez a legbiztosabb mód.

Vidám mosoly lebbent el Belfart ajkáról.

— Köszönöm, szolt szobája ajtaja felé fordulva, — fülisleges lesz önöket még arra kérésem, hogy ne kövessenek; vannak dolgok, melyeknek a szifalak közt kell végbemenniük s melyeket a közönségnek nem szabad látnia.

— Adieu! Belfart, adieu! — zokogott a három ur, midőn az ajtó függönyét fölemelte.

— Adieu! — viszonza Belfart s eltűnt.

(Vége köv.)

Jó kereset. Egy szerény, jó bizonyítványokkal ellátott fiatal ember, ki magát helyi úgynökké kiképezni akarja; ajánlatos feltételek mellett azonnali alkalmazást talál. Hol? megmondja e lap kiadó hivatala.

NAGY FERENCZ,
Iaptulajdonos.
KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ
felelős szerkesztő. főmunkatárs.

Hirdetések.

Egy jó karban levő **vizi malom** élénk lisztforgalommal, lakással együtt kedvező feltételek mellett bérbe adandó. Értekezni lehet a tulajdonos **Erreth Károlynál** Pécselt malom-utca 4. szám. 261. (2-1)

Lakás bérbeadó. Pécselt az Ágoston-tér 1. számú házában az emeleti lakás, mely áll 3 szobából, 1 konyhából s 1 éléskamrából, f. évi október 1-től bérbe adatik. Bővebben tudakozhatni ugyanott özv. **Sirisaka Andrásné**nél. 242. (0-3)

Iskolai jelentés. A t. ez. szülőknek ezennel szíves tudomására hozom, hogy a **17 éven át fenálló nyilvános joggal felruházott leánynevelő-tanintézetemben** *Hunyady utca 6. szám* a beiratások az 1885/86-iki tanévre f. é. augusztus 30, 31-én és szeptember első napjaiban eszközöltetnek; a rendes előadások pedig szeptember hó 2-án kezdődnek. Midőn az eddig irányomban tanúsított bizalmukért forró köszönetemet nyilvánítanám, ajánlom magamat a t. ez. szülők nagybecsű hajlamába. Pécselt, 1885. augusztus 15. 252. (2-2) **Tisztelettel Werner Magdolna** leány-tanintézeti tulajdonos.

Malom eladó. A sörös határban egy két kerekű felülsapó malom a hozzá tartozó földekkel, réttel, szőlővel s nagy házikerttel együtt — előnyös feltételek mellett eladó. Értekezhetni: **Schultzmann János** ott lakó tulajdonossal. 240. (3-3)

Eladó a Harkányi hegyen egy **4 holdas szőlő,** négy hold parlag föld, egy hold akác-erdő egy tagban, emeletes présházzal, istállóval, edényekkel és termésel együtt jutányos áron és kedvező feltételek mellett, (melyek **Hegedűs Imre** számtartónál Pécselt Szepesi utca 10 meg tudhatók) eladó. 251. (0-2)

Agyag-kályhák, takarékos tüzhelyek (Sparherde) és különféle agyag edények, az üzlet megszüntetése miatt, jutányos áron kaphatók **Pikler Pál** fazekas mesternél. Pécselt, pályá-utca 52. szám. 247. (2-2)

Eladó!

A Mária-utczában, a 31. sz. ház új minőségben, előnyös feltételek mellett — szabad kézből eladó. 253. (0-2) **Hol? megmondja a kiadóhivatal.**

Ezennel bátorodom a n. é. közönségnek szíves tudomására hozni, hogy **Pécselt (József-utca 5. sz. a.)** fenálló

szoba, czég és templom festészeti

üzletemet a jelenkor követelményeihez képest oly dúsán rendeztem be, hogy e téren a legnagyobb igényeknek megfelelően. Az egyezményre vonatkozólag könnyebbséggel szolgálhatok a legdiszesebb **damask-olasz, francia és német reneainse** stílusban kiállított és kidolgozott **plafond és fali mintákkal.**

Jó anyag valamint a munka tisztaságáért mindenkor kezességet vállalok. Mindennemű mészolási munkák a lehető legjutányosabb ár mellett legpontosabban teljesítenek.

Számos megrendelésért esd **VADÁSZ BÉLA** szoba dísz festő József utca 5. szám alatt. 245. (12-2)

Mária-celli gyomor-cseppek

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmái ellen

és föllmulthatlan az étvágyhiány, gyomorgyengeség, rosszszaga lehet, szelek, savanyu felbűfögés, kólika, gyomorhurut, gyomorfájás, hangyafüggés, tulságos nyálka képződés, sárgaság, andor és hányás, főfájás (ha az a gyomorból ered), gyomorgörös, székszorulat, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, giliszta lép és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvege ára használati utasítással együtt 35 kr. Kapható: Pécselt **Balás Ötön, Kovács Mihály és Sipőcz István** gyógyszerészek áruknál. Pécsvár: **Dvořszky Béla** gyógyszerésznél. Szigetvárott: **Visy Sándor** gyógyszerésznél. Siklóson: **Rónai** gyógyszerésznél. Szászvár: **Keller Gyula** gyógyszerésznél. Szászvár: **Baltha László** gyógyszerésznél.

Valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerüzében és korekedésében. Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben. (13-8)

BRADI KÁROLY, az „óranagy alhoz” ezimzett gyógyszerüzében **Kremzierben, Morvaországban.**

Leány-növeldei jelentés.

Van szerencsém tudatni a t. ez. szülők- és gyámokkal, hogy **6 osztályú leánynevelő és tanintézetem,**

mely eddig **János utca 7. számú házában** volt, most **Mária utca 13. számú (Majláth) házába** tététt át, hol tágas helyiség és világos tantermek, azonkívül nagy udvar és szép kert áll a növendékek rendelkezésére. Növendékeket, mérsékelt feltételek mellett, ez évben is teljes ellátásra fogadok fel, szíves megkeresésre a feltételek azonnal közöltenek. A rendes tanfolyam f. é. **szeptember 3-án** fog kezdődni, a beiratások pedig **augusztus 30 és 31-én, szeptember 1. és 2-án** eszközöltetnek. Midőn a t. ez. szülők és gyámoknak az eddigi személem és intézetem iránt tanúsított elismerésükért a legforróbb köszönetet szavazom, magamat kitűnő tisztelettel további kegyeikbe ajánlom. Pécselt, 1885. jul. 23-án.

Liebscher Vilma intézet-tulajdonos. 229. (3-3)

LEGJOBB SZERKEZETŰ
BORSAJTÓKAT
SZŐLŐZÚZOKAT
SZECSKAVÁGÓKAT
RÉPAVÁGÓKAT
OLCSÓN ÉS GYORSAN SZÁLLIT

Grossmann és Rauschenbach
első magyar gazdasági gépgyára
BUDAPESTEN.
Árjegyzékek kívánatra bérmentre küldetnek.

Mindig legjobban felszerelt legnagyobb raktár.

Első magyar hazai m. k. és o. cs. kir. szabad. bőr- és gépszij-gyár
KRAUSZ JÓZSEF FIA
Mareziali, déli vasútállom. Keszthely. Alapított 1850-ben.

Ajánlja 1883. évi február 23-án szabadalmazott **imprágnált forrasztott gépszijait és orozul gyártott varró- és kötőszijait.** — melyek a kereskedelmi téren a legjobbaknak bizonyult kül- vagy belföldi gyármányok ellen még senkitől el nem érteket biztosítanak. Ezen szijak nem nyulnak semmit és forrasztásuk oly szilárd, hogy gőz vagy nedvességben használva, éveken át dolgoznak a nélkül, hogy rongálódnának.

Javítások gyorsan és legolcsóbban eszközöltetnek. Árjegyzéket és mintát kívánatra díjmentesen küldök.

Országos Magyar Gazdasági Egyesület Budapest. (Köztelek.)

265. sz/884. **BIZONYLAT.** Krausz József fia Somogy megye mareziali gyáros által az országos magyar gazdasági egyesület elé bízott végzet beküldött **imprágnált és forrasztott gépszijak** a magyar államvasút gépgyárában és a királyi József műegyetem mechanikai laboratóriumában az orsz. gazd. egyesület gépészeti szakosztálya részére kiküldött bizottság előtt szakszerűen megvizsgáltatván, a következő tulajdonok konstátáltak:

1-ször. Az **imprágnált tejes lévén, a szijak mindenütt ott, a hol nedvesség és gőz befolyásának voltak kitéve — a befolyásoknak sikeresen ellenálltak.**

2-szor. Csekély nyulakonyúsággal bírván, a szijakat kurtitani nagyon ritkán szükséges — úgy hogy az állami gépgyárban 34 napon állandóan működésben tartott két szij közül, ezen idő alatt csak az egyiket kellett 30 mm-rel megkurítani.

3-szor. A szijak végeinek a megerősítés mellett összeragasztása csekély nyulakonyúság mellett előnyösnek mondható — s ez összeragasztás oly szilárd, hogy **□ milliméterenkint 2,500 kgr.** terheltesnél a szij elszakad, de a forrasztás mi változást sem szenvedett.

4-szer. A szijak **□ milliméterenkint átlag 2-48 kgr.** terheltesét állottak ki.

Kelt Budapestben, 1883. márcz. 19-én. Az országos magyar gazd. egyesület nevében **Korizmic László s. k. a. elnök.**

184. (10-8) **Kivonat az országos iparegyesület gyáripari szakosztályának 1882. október hó 10-én tartott üléséről felvett jegyzőkönyvből.**

6. pont. Krausz József fia mareziali gépgyárában által bemutatott ragasztott és forrasztott gépszijak, melyeknek **tartóssága mellett számos bizonylat mutatott föl, olcsóságuknál fogva is az érdeklő iparosok és iparvállalatok figyelmébe ajánlatnak.** Kelt mint fent. **Kiadta: Országos iparegyesület. Gelléri Mór s. k., szakosztályi jegyző és egyesületi titkár.**

Mindig legjobban felszerelt legnagyobb raktár.

Pécselt, 1885. Nyomatott **Taizs Józsefnél** (ezelőtt **Madarász E.**)

Alulírott bátorodom festő- és mázolás-üzletemet a t. ez. közönség figyelmébe tiszteletteljesen ajánlani. Elvállalok minden, a festés és mázolás körébe tartozó munkákat, u. m. **templom-, szoba-, czég-festést, mázolást és fa-erezést.** — Folyton a legújabb és legcsinosabb **szőnyeg- és mennyezet minták** birtokában, azon kellems helyzetben vagyok, hogy minden megrendelést, a legegyszerűbbtől a leggazdagabb kiállításig, pontosan és olcsón teljesíthetek. Az általam készített munkák tisztasága-, csinosága- és tartósságáért a felelősséget minden tekintetben magamra vállalom. **IFJ. BUDAY** Pécselt, József-utca 35 sz. 241. (5-5)

1343. számhoz 1885. k. i. Baranyavéri járás szolgabirája

Pályázati hirdetmény.

Baranyamegye baranyavéri járásába kebelezt Magyar-Bóly, Lapáncsa, Illoeska, Német-Márok, Lőcs, Szent-István, Villány, Virágos és Szent-Márton kis községek csoportosításából álló 300 frtnyi évi javadal-mazással egybekötött

magyar-bólyi körorvosí állomás

lemondás folytán végleg megürültnek nyilvánítván, annak az 1876. 14. t. cz. 144. §-a értelmében leendő választás utján betöltésére határidőül folyó 1885. évi augusztus hó 29-ik napja d. e. 10 óraja tüzetik ki Magyar-Bóly községébe úgy is mint a jelzett körorvosí állomás szék helyére a körjegyzői lakhoz.

Felhivatnak, mind azon pályázni óhajtó orvos-tudorok és okleveles sebészek, kiként okmányaikkal kellőleg felszerelt kérvényeiket a fenti időg alulírottál nyújtsák be.

Kelt Dárdán, 1885. augusztus hó 18. (P. H.) **Mayer Béla, s. k.** szolgabiró. 258. (1-1)

Ma szombaton augusztus hó 22-én megnyitási ünnepély

a **Sillay-féle sörcsarnokban** a **23-ik gyalogezred zenekarának közreműködése** mellett. Kezdeté 7 és fél órakor. Melyre a n. t. közönséget tisztelettel meghívja **Zádría Vilmos,** vendéglős. 255. (1-1)

ANTON IVIC

IVIC ANTAL mechanikus. Pécselt, Budai külváros, főteza 19. sz. Üzletem megnagyobbítása folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy föllmulthatlan és ismételen kitüntetett tömör, és hivatalosan megvizsgált mindennemű **mérleget, súlyokat, borsajtókat, szőlőmalmokat, különlegességeket** és minden egyéb és szakmába vágó ezikeket a legolcsóbb árért adhatom. — Ezenkívül elfogadtatnak és pontosan teljesítenek mindenféle malmok készítése és javításai is. Tisztelettel **IVIC ANTAL.** 257. (1-1)

Pécselt, 1885. Nyomatott **Taizs Józsefnél** (ezelőtt **Madarász E.**)